

"Haver nascut fora de Catalunya no és un llast per ser president"

E. HERNÁNDEZ / M. D. GARCÍA

EL PERIÓDICO, 21 DE MAIG DE 2006

LLOC DE NAIXEMENT IZNÁJAR (CÒRDOVA), EL 15 DE GENER DE 1955

FORMACIÓ VA CURSAR ESTUDIS DE CIÈNCIES ECONÒMIQUES I DE DRET

TRAJECTÒRIA VA SER ALCALDE DE CORNELLÀ (1985-2004) I VA PRESIDIR LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

CÀRRECS MINISTRE D'INDÚSTRIA I PRIMER SECRETARI DEL PSC

José Montilla assegura que, com tot bon ministre, treballa com si hagués d'esgotar la legislatura, però té la maleta feta per si ha d'afrontar altres reptes. Centrat en el referèndum de l'Estatut, el primer secretari del PSC refusa aclarir si rellevarà Maragall com a candidat. Sosté que el fet d'haver nascut --com ell-- fora de Catalunya no és cap impediment per ser-ho.

--Després de 23 anys de pujolisme, el Govern catalanista i d'esquerres ha acabat en foc d'encenalls. ¿Quins han estat els errors?

--Els incidents i el soroll han tapat la bona gestió del Govern, que hi ha sigut. De ben segur que tots hem comès errors. I potser era inevitable, perquè Catalunya no tenia tradició de govern de coalició i ERC gairebé no tenia cultura de govern. Però és que al Govern se li ha exigit no ja cohesió, sinó monolitisme.

--¿L'experiència serà útil de cara a futurs governs de coalició?

--Sens dubte que serà útil, perquè tots n'hem après. La pluralitat de la societat fa més difícil un govern monocolor, com s'ha vist a Alemanya i Itàlia.

--Si negociés un altre pacte del Tinell, ¿què en corregiria?

--Hi ha coses irrepetibles: feia 23 anys que governava CiU, l'ànima d'alternança estava molt estesa, el PSC havia col·laborat en l'oposició amb ERC i ICV i, a més, hi havia un Govern central del PP amb majoria absoluta. Ara és diferent. Amb l'Estatut aprovat i un Govern socialista a Madrid, les bases del pacte haurien de ser diferents.

--¿Com va influir el tarannà de Maragall, amb les seves virtuts i els seus defectes, en la marxa del tripartit?

--Els presidents sempre influeixen de forma importantíssima en la marxa d'un govern. Són elements determinants. No són només un *primus inter pares*. Són alguna cosa més.

--¿La incògnita sobre si repetirà o no com a candidat serà un factor d'incertesa en el referèndum?

--L'electorat votarà *sí* o *no* a l'Estatut, res més. No es vota el futur del president, sinó el de Catalunya.

--I si no repeteix, ¿qui el substituirà?

--Tampoc penso especular sobre candidats. Ara el desafiament és que el referèndum surti bé. Les eleccions no són abans del referèndum, sinó després. Cada cosa en el seu moment. L'important és un *sí* a l'Estatut que garanteixi més competències, més recursos i més autogovern.

--Maragall ja apunta que el PSC té banqueta per rellevar-lo.

--Primer es veurà què en pensa d'això el president, que reflexioni sobre un tema que no cal decidir d'avui per demà. I ho podrà fer amb la tranquil·litat de saber que, al marge de quina sigui la seva decisió, el PSC té planter, passi el que passi.

--¿Aquesta decisió depèn del resultat del referèndum estatutari?

--En absolut. Depèn de la gestió dels temps. S'ha de decidir en el moment oportú, no per pressions de mitjans de comunicació o d'altres partits. El PSC i Maragall, ningú més, decidiran en quin moment i a qui s'elegeix com a candidat a la presidència de la Generalitat.

--Iceta, que no acostuma a parlar a la lleugera, ja ha plantejat que vostè sigui el candidat si Maragall se'n va.

--Es va referir a mi, però també va parlar de l'excel·lent banqueta que té el PSC.

--A vostè se li atribueix una certa resistència a ser cap de cartell a les catalanes. ¿És veritat o només una llegenda urbana?

--No és un problema de resistència. Vaig ser elegit diputat per estar quatre anys, i després em van designar ministre. Quan exerceixes unes funcions no pots pensar en unes altres. Has d'exercir-les com si fos per sempre, però amb la maleta a punt per si te n'has d'anar l'endemà. La frase és d'un conservador britànic.

--¿Algú nascut fora de Catalunya, com vostè, pot aspirar a presidir la Generalitat?

--No crec que a hores d'ara el fet d'haver nascut fora de Catalunya suposi un llast per ser candidat o president. Així ho ha manifestat Maragall i hi estic molt d'acord.

--¿Quines serien les conseqüències d'un triomf del no?

--Aquesta possibilitat no me la plantejo, la descarto totalment. A la campanya explicarem als catalans per què els convé donar suport a l'Estatut, que suposarà més competències i més recursos per resoldre els problemes del país.

--Fa poc va declarar: "Esquerra és exigent però seriosa". ¿Ho manté encara?

--Hi ha diferents *Esquerres*, i aquest és un dels problemes: el seu caràcter poc madur i assembleari. Però també ha tingut comportaments seriosos i rigorosos, sobretot a Madrid. No se l'ha de demonitzar.

--Si ERC, o una part, s'ha revelat poc fiable com a aliada, ¿com es pot reeditar el tripartit?

--No penso parlar de pactes perquè les eleccions encara no estan convocades. El PSC es proposa guanyar les eleccions, si pot ser amb una majoria suficient per governar en solitari, però estarà obert a pactar en funció de coincidències

programàtiques.

--¿Al nou Govern només hi ha d'haver partits compromesos amb l'Estatut per poder-lo desenvolupar?

--Els partits que governin difícilment podran posar en qüestió l'Estatut o plantejar-ne la revisió. Això no tindria cap sentit.

--¿Concep una aliança PSC-CiU, l'anomenada sociovergència?

--Nosaltres, i suposo que tots, anirem a guanyar les eleccions i governar, no pensant en coalicions.

--El sondeig que avui publica EL PERIÓDICO vaticina un empat entre el PSC i CiU, i revela que un pacte entre tots dos tindria més suport que un altre tripartit. ¿En pren nota?

--Sí, però amb poc marge. Insisteixo en el que deia. No es tracta de pensar amb qui pactar, sinó què pactar. Un cop dit això, primer s'ha d'esperar que els ciutadans expressin la seva opinió a les urnes i, per descomptat, els socialistes farem el possible per obtenir una victòria que ens permeti posar en pràctica el nostre programa sense grans hipoteques.

--¿L'expulsió d'ERC del Govern pot radicalitzar els seus votants i potenciar el no?

--És un risc, però ho compensarà un Govern cohesionat al voltant de l'Estatut que animara la participació i el sí. Davant la campanya del PP molts independentistes votaran sí per frenar l'atac contra Catalunya de la dreta espanyola més rànica.

--¿I aquesta ruptura privarà Zapatero del suport d'ERC?

--ERC i IU-ICV han sigut socis preferents del Govern quan han volgut, cosa que no implica que siguin aliats únics. L'últim any el Govern ha intentat ampliar la base parlamentària.

--Després del pacte Zapatero-Mas, CiU es va fixar tres objectius: ruptura del tripartit, eleccions anticipades i retirada de Maragall. Ja

se n'han complert dos...

--Zapatero i Mas només van pactar l'Estatut, amb el coneixement del PSC i d'ERC, que també volia implicar CiU a les Corts. Els republicans surten del Govern pel seu canvi de posició sobre l'Estatut i posen com a excusa un pacte que ells mateixos van considerar necessari. Que no en culpin ni Convergència ni el PSC; els culpables són ells. I repeteixo: els candidats del PSC els tria el PSC, no s'elegeixen a Madrid.

--Vistos els efectes, ¿va ser adequada la manera com es va forjar i publicitar el pacte Zapatero-Mas?

--L'excés de fotos i el morbo no són culpa nostra. Tots sabíem que hi hauria una cita Zapatero-Mas. També ERC, que va ser protagonista de primera línia de l'Estatut.

--¿Què s'hi juga Zapatero el 18 de juny?

--En aquest referèndum qui ens la juguem som els ciutadans de Catalunya, no ens equivoquem.

--Però Zapatero anirà diverses vegades a Catalunya per promoure el sí...

--Perquè, més que ERC, l'adversari és el PP, que farà servir el *no* contra Catalunya. Ara els populars s'esquincen les vestidures davant el lema de precampanya del PSC, però no hem d'oblidar que van recollir firmes contra l'Estatut i van dir que legalitzava la poligàmia i que estava tutelat per ETA. De fet, Piqué va voler dimitir per això.

--L'enquesta publicada ahir en aquest diari pronostica un 68% de sí i un 23% de nos, amb una participació del 55%. ¿Ho firma?

--El sí ha de guanyar, guanyarà, i ho ha de fer de forma àmplia i amb poc espai per a interpretacions malintencionades, per evitar que el PP pugui intentar deslegitimar el resultat i debilitar Catalunya. El PSC treballarà per a això.

"En l'opa, Brussel.les actua amb impertinència"

**--Brussel·les acusa Espanya de bloquejar l'opa d'E.ON a Endesa.
¿Com afronta aquesta pugna?**

--Tant dret té la Comissió Europea a portar-nos als tribunals com nos- altres a no fer-li cas. No tenim cap complex davant Brussel·les. Encara més, ens sorprèn la seva rapidesa, la seva impertinència en aquest tema, enfront de la seva lentitud burocràtica i falta d'iniciativa davant altres problemes. Tant de bo fos tan sensible als drames de la immigració com ho és a les pressions d'E.ON. A més, en les úniques ocasions en què les autoritats comunitàries han imposat sancions ha sigut davant decisions del Govern del Partit Popular.

--¿Encara és possible un acord entre els accionistes majoritaris de Gas Natural i Endesa?

--Això ho ha de preguntar als accionistes. El Govern ni impulsa ni desencoratja aquests processos.

--Però sí que va adoptar mesures per impedir que E.ON aconseguís el control d'Endesa...

--El que va fer el Govern va ser cobrir un buit legal, cosa que pot afectar E.ON o altres firmes nacionals o estrangeres que vulguin entrar al sector energètic espanyol.

--¿Tot es redueix a una lluita política pel control de les empreses privatitzades?

--El PP ha polititzat aquest debat per conservar les posicions que va guanyar al privatitzar les empreses públiques i posar al capdavant els seus amics, molts dels quals sense coneixement del sector. El Partit Popular considera que el poder li pertany, i no suporta que un Govern d'un altre color polític hagi obtingut la confiança dels ciutadans. Nosaltres no volem mantenir ni col·locar ningú.

--¿Les nacionalitzacions a Bolívia condemnen les empreses espanyoles a abandonar el país?

--Bolívia pot intentar rendibilitzar més les seves riqueses naturals, és lògic. Però

seria un error pretendre que les empreses actuessin com una ONG, perquè cap ho farà. Liquidar la inversió estrangera no- més portarà pobresa a Bolívia, que hauria d'aprendre de la seva pròpia història. No és el primer cop que aprova nacionalitzacions.